

62017CJ0002

WYROK TRYBUNAŁU (dziesiąta izba)

z dnia 28 czerwca 2018 r. (*1)

Odesłanie prejudycjalne – Umowa w sprawie swobodnego przepływu osób między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony – Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Załącznik XI, pozycja „Hiszpania”, pkt 2 – Emerytura – Sposób obliczania – Kwota teoretyczna – Właściwa podstawa składowki – Specjalny układ – Wybór podstawy składowki – Uregulowanie krajowe zobowiązujące pracownika do opłacania składek na podstawie minimalnej podstawy składowki

W sprawie C-2/17

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia (wyższy sąd Galicji, Hiszpania) postanowieniem z dnia 13 grudnia 2016 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 2 stycznia 2017 r., w postępowaniu:

Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

przeciwko

Jesúsowi Crespowi Reyowi,

przy udziale

Tesorería General de la Seguridad Social,

TRYBUNAŁ (dziesiąta izba),

w składzie: E. Levits, prezes izby, M. Berger i F. Biltgen (sprawozdawca), sędziowie,

rzecznik generalny: E. Tanchev,

sekretarz: L. Carrasco Marco, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 14 grudnia 2017 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

—

w imieniu Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) przez A.R. Trilla Garcíę oraz A. Alvarez Moreno, letrados,

—

w imieniu rządu hiszpańskiego przez V. Ester Casas, działającą w charakterze pełnomocnika,

—
w imieniu Komisji Europejskiej przez S. Pardo Quintillán, D. Martina oraz J. Tomkina, działających
w charakterze pełnomocników,

podjęwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,
wydaje następujący

Wyrok

1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni rozporządzenia
Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie
koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. 2004, L 166, s. 1 – wyd. spec. w j. z.
polskim, rozdz. 5, t. 5, s. 72; sprostowanie Dz.U. 2013, L 188, s. 10), zmienionego
rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 988/2009 z dnia 16 września 2009 r.
(Dz.U. 2009, L 284, s. 423) (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 883/2004”).

2

Wniosek ten został złożony w ramach sporu między Instituto Nacional de la Seguridad Social
(INSS) [krajowym instytutem zabezpieczenia społecznego (INSS), Hiszpania] i Tesorería General
de la Seguridad Social (TGSS) (generalnym funduszem zabezpieczenia społecznego, Hiszpania)
a Jesúsem Crespem Reyem w przedmiocie obliczenia jego emerytury.

Ramy prawne

Umowa w sprawie swobodnego przepływu osób

3

Zgodnie z art. 1 lit. a) i d) Umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z
jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony w sprawie swobodnego przepływu
osób, podpisanej w Luksemburgu w dniu 21 czerwca 1999 r. (Dz.U. 2002, L 114, s. 6, zwanej
dalej „umową w sprawie swobodnego przepływu osób”) ma ona na celu przyznanie obywatelom
Unii Europejskiej i Szwajcarii prawa wjazdu, pobytu, dostępu do pracy w charakterze pracowników
najemnych, podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej w charakterze osób
pracujących na własny rachunek oraz prawa do pozostania na terytorium umawiających się stron,
jak również przyznanie tych samych warunków życia, zatrudnienia i pracy jak te przyznane
własnym obywatelom.

4

W art. 2 tej umowy przewidziano, że obywatele jednej z umawiających się stron, którzy są legalnie
rezydentami na terytorium innej umawiającej się strony, nie podlegają, przy stosowaniu
postanowień załączników I, II i III do rzeczony umowy lub zgodnie z nimi, jakiegokolwiek
dyskryminacji ze względu na przynależność państwową.

5

W świetle art. 8 tej samej umowy:

„Umawiaj?ce si? strony uwzgl?dniaj?, zgodnie z za??cznikiem II, koordynacj? systemów zabezpieczenia spo?ecznego, szczególnie w celu:

a)

zagwarantowania równo?ci traktowania;

b)

okre?lenia stosowanego ustawodawstwa;

c)

dodania, w celu nabycia i zachowania prawa do ?wiadczenia i obliczenia takich ?wiadcze?, wszelkich okresów branych pod uwag? przez ustawodawstwo krajowe zainteresowanych pa?stw;

d)

wyp?acania ?wiadcze? osobom maj?cym miejsce zamieszkania na terytorium umawiaj?cych si? stron;

e)

wzmocnienia wzajemnej pomocy administracyjnej i wspó?pracy mi?dzy organami a instytucjami”.

6

Artyku? 9 za??cznika I do umowy w sprawie swobodnego przep?ywu osób, zatytu?owany „Równo?? traktowania”, stanowi w ust. 1 i 2:

„1. Pracownik najemny, który jest obywatelem umawiaj?cej si? strony, nie mo?e z powodu jego obywatelstwa by? traktowany inaczej na terytorium drugiej umawiaj?cej si? strony ni? pracownicy najemni b?d?cy jej obywatelami w zakresie warunków zatrudnienia i warunków pracy, szczególnie gdy chodzi o p?ac?, zwolnienie lub przywrócenie do pracy, albo ponowne zatrudnienie, w przypadku kiedy staje si? on bezrobotnym.

2. Pracownik najemny oraz cz?onkowie jego rodziny wymienieni w artykule 3 niniejszego za??cznika korzystaj? z tych samych zwolnie? podatkowych oraz ?wiadcze? socjalnych jak pracownicy najemni, b?d?cy obywatelami danego pa?stwa i cz?onkowie ich rodzin”.

7

Za??cznik II do umowy w sprawie swobodnego przemieszczania si?, zatytu?owany „Koordynacja systemów zabezpieczenia spo?ecznego”, zosta? zmieniony za??cznikiem do decyzji nr 1/2012 Wspólnego Komitetu utworzonego na podstawie rzeczonej umowy z dnia 31 marca 2012 r. (Dz.U. 2012, L 103, s. 51)

8

Zgodnie z art. 1 zmienionej decyzji? nr 1/2012 za??cznika II do umowy w sprawie swobodnego przemieszczania:

„1. Umawiaj?ce si? strony zgadzaj? si?, w odniesieniu do koordynacji systemów zabezpieczenia spo?ecznego, na stosowanie mi?dzy sob? aktów prawnych Unii Europejskiej, o których mowa i

które są zmieniane w sekcji A niniejszego załącznika, lub równoważnych im zasad.

2. Określeni[a] »państwo czoskowskie (państwa czoskowskie)« zawarte w aktach prawnych, o których mowa w sekcji A niniejszego załącznika, oprócz państw objętych odpowiednimi aktami prawnymi Unii Europejskiej obejmuj[?] również Szwajcari[?].

9

W sekcji A zmienionego załącznika II do umowy w sprawie swobodnego przepływu osób wymienione są „akty prawne stanowiące przedmiot odniesienia”, wśród których figuruje między innymi rozporządzenie nr 883/2004.

Rozporządzenie nr 883/2004

10

Artykuł 52 ust. 1 rozporządzenia nr 883/2004, zatytułowany „Przyznawanie świadczeń”, zamieszczony w tytule III, dotyczącym przepisów szczególnych dla różnych kategorii świadczeń, a dokładniej w rozdziale 5, poświęconym „emeryturom i rentom rodzinnym”, stanowi:

„Właściwa instytucja ustala wysokość świadczeń, jakie byłyby należne:

a)

zgodnie z ustawodawstwem, które stosuje, wyjącznie w przypadkach, gdy warunki uprawnień do świadczeń zostały spełnione wyjącznie na podstawie prawa krajowego (świadczenie niezależne);

b)

poprzez ustalenie teoretycznej kwoty świadczenia, a następnie kwoty rzeczywistej (świadczenie proporcjonalne), w następujący sposób:

i)

teoretyczna kwota świadczenia jest równa świadczeniu, o które zainteresowany mógłby się ubiegać, gdyby wszystkie okresy ubezpieczenia i/lub zamieszkania, ukończone z uwzględnieniem ustawodawstw pozostałych państw czoskowskich, zostały ukończone na podstawie ustawodawstwa, które jest stosowane w dniu przyznania świadczenia. Jeżeli, zgodnie z tym ustawodawstwem, kwota świadczenia nie zależy od długości ukończonych okresów ubezpieczenia, kwota ta zostaje uznana za kwotę teoretyczną;

ii)

instytucja właściwa ustala następnie rzeczywistą kwotę świadczenia proporcjonalnego, stosując do kwoty teoretycznej stosunek długości okresów ubezpieczenia ukończonych przed realizacją ryzyka na podstawie stosowanego przez nią ustawodawstwa, do całkowitej długości okresów ubezpieczenia, ukończonych przed realizacją ryzyka na podstawie ustawodawstw wszystkich zainteresowanych państw czoskowskich”.

11

Artykuł 56 wspomnianego rozporządzenia, zamieszczony w tym samym rozdziale 5 i zatytułowany „Przepisy dodatkowe dotyczące wyliczania świadczeń”, w ust. 1 stanowi:

„Do celu wyliczenia kwot teoretycznych i proporcjonalnych, o których mowa w art. 52 ust. 1 lit. b) obowiązuje następujące zasady:

[...]

c)

Jeżeli ustawodawstwo państwa członkowskiego stanowi, że świadczenia mają być wyliczane na podstawie dochodów, składek, podstaw składek, podwyśkek, zarobków, innych kwot lub kombinacji więcej niż jednej z nich (średnich, proporcjonalnych, zryczałtowanych lub zaliczonych), instytucja właściwa:

i)

określa podstawę ustalania świadczeń wyłącznie na podstawie okresów ubezpieczenia ukończonych na podstawie stosowanego przez nią ustawodawstwa;

ii)

wykorzystuje, w celu określenia kwoty wyliczanej na podstawie okresów ubezpieczenia i/lub zamieszkania speñnionych zgodnie z ustawodawstwem pozostałych państw członkowskich, te same składowiki określone lub odnotowywane dla okresów ubezpieczenia ukończonych na podstawie stosowanego przez nią ustawodawstwa;

w przypadkach, w których jest to niezbędne zgodnie z procedurami określonymi w załączniku XI dla zainteresowanych państw członkowskich.

[...]”.

12

Celem załącznika XI do rzeczonych rozporządzenia, zatytułowanego „Przepisy szczególne dotyczące stosowania ustawodawstw państw członkowskich”, jest uwzględnienie specyfiki różnych systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich w celu ułatwienia stosowania zasad koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Z motywu 3 rozporządzenia nr 988/2009 wynika, że kilka państw członkowskich wystąpiło o umieszczenie w tym załączniku wpisów dotyczących stosowania ich ustawodawstwa z zakresu zabezpieczenia społecznego oraz dostarczyło Komisji prawnych i praktycznych wyjaśnień dotyczących ich ustawodawstwa i systemów.

13

Punkt 2 pozycji „Hiszpania” załącznika XI do rozporządzenia nr 883/2004 stanowi:

„a)

Na podstawie art. 56 ust. 1 lit. c) niniejszego rozporządzenia wysokość teoretycznego świadczenia hiszpańskiego jest obliczana na podstawie faktycznych składek ubezpieczonego opłacanych w latach bezpośrednio poprzedzających wpłat ostatniej składki na rzecz hiszpańskiego systemu zabezpieczenia społecznego. Jeżeli obliczając podstawowe kwoty świadczenia, należy uwzględnić okresy ubezpieczenia lub zamieszkania, do których miało zastosowanie ustawodawstwo innych państw członkowskich, to do wspomnianych okresów stosuje się tę podstawę wymiaru składek w Hiszpanii, która jest czasowo najbliższa okresom

odniesienia, z uwzględnieniem zmian wskaźnika cen detalicznych.

b)

Do uzyskanej kwoty świadczenia należy dodać kwotę podwyżek i rewaloryzacji obliczaną za każdy kolejny rok dla świadczeń tego samego rodzaju”.

Prawo hiszpańskie

Powszechna ustawa o zabezpieczeniu społecznym

14

Artykuł 162 Ley General de la Seguridad Social (powszechnej ustawy o zabezpieczeniu społecznym) w wersji ujednoliconej, zatwierdzonej Real Decreto Legislativo 1/1994 (królewskim dekretem ustawodawczym 1/1994) z dnia 20 czerwca 1994 r. (BOE nr 154 z dnia 29 czerwca 1994 r., s. 20658), mający zastosowanie *ratione temporis* w sprawie w postępowaniu głównym, określa sposób obliczania podstawy wymiaru emerytury w systemie składowym.

15

Pięty przepis przejściowy powszechnej ustawy o zabezpieczeniu społecznym, zatytułowany „Przepisy przejściowe dotyczące podstawy wymiaru emerytury”, wskazuje w ust. 1 zdanie pierwsze, że „począwszy od dnia 1 stycznia 2013 r. podstawą wymiaru emerytury jest wynik podzielenia przez 224 podstaw składowej ze 192 miesięcy bezpośrednio poprzedzających zdarzenie ubezpieczeniowe”.

Zarządzenie ministra z 2003 r.

16

Orden TAS/2865/2003 (zarządzenie ministra TAS/2865/2003) z dnia 13 października 2003 r. (BOE nr 250 z dnia 18 października 2003 r., zwane dalej „zarządzeniem ministra z 2003 r.”) określa, w jakich warunkach można przystąpić do hiszpańskiego systemu zabezpieczenia społecznego poprzez zawarcie specjalnego układu.

17

Artykuł 2 zarządzenia ministra z 2003 r. określa osoby, które mogą przystąpić do takiego układu. Chodzi tu głównie o pracowników nieobjętych zabezpieczeniem społecznym.

18

Artykuł 6 rzeczonoego zarządzenia ministra określa podstawę składowej emerytury dla osób, które przystąpiły do takiego układu, które to osoby w chwili przystąpienia do porozumienia mogły dokonać wyboru między następującymi miesięcznymi podstawami składowej:

—

maksymalna podstawa dla zwykłych ryzyk grupy składowej odpowiadającej kategorii zawodowej zainteresowanego lub w systemie, do którego należy, pod pewnymi warunkami;

—

podstawa składowej emerytury wynikająca z podzielenia przez 12 sumy podstaw dla zwykłych ryzyk, z tytułu

których były opłacane składowki w określonym czasie;

—

obowiązuje minimalna podstawa na dzień wejścia w życie specjalnego układu, w specjalnym systemie zabezpieczenia społecznego dla osób pracujących na własny rachunek;

—

podstawa składowki zawierająca się między podstawami określonymi zgodnie z trzema powyższymi możliwościami.

19

Rozdział II zarządzenia ministra z 2003 r., zatytułowany „Szczegółowe zasady specjalnego układu”, zawiera sekcję 3, w której zamieszczone są przepisy dotyczące specjalnych układow mających zastosowanie do obywateli hiszpańskich i ich dzieci, pracujących za granicą, jak również do beneficjentów zagranicznego systemu zabezpieczenia społecznego zamieszkających w Hiszpanii.

20

I tak, zawarty w tej sekcji 3 art. 15 zarządzenia ministra z 2003 r. reguluje „specjalny układ dla hiszpańskich emigrantów i ich dzieci, pracujących za granicą” (zwany dalej „specjalnym układem”). Artykuł 15 ust. 1 przewiduje, że do układu tego mogą przystąpić „hiszpańscy emigranci i ich dzieci obywatelstwa hiszpańskiego, niezależnie od tego, czy należeli wcześniej do hiszpańskiego systemu zabezpieczenia społecznego, od tego, w jakim państwie pracują, ani od tego, czy państwo to podpisało z Królestwem Hiszpanii umowę lub układ w dziedzinie zabezpieczenia społecznego” oraz „hiszpańscy emigranci i ich dzieci obywatelstwa hiszpańskiego, niezależnie od tego, w jakim państwie pracują, z chwilą powrotu na terytorium hiszpańskie, o ile nie są obowiązkowo objęci jakimkolwiek publicznym systemem zabezpieczenia społecznego w Hiszpanii”.

21

Ponadto art. 15 ust. 4 stanowi:

„We wszystkich przypadkach miesięczną podstawą składowki w trybie tego specjalnego układu jest minimalna podstawa składowki [...] ustalana w ramach powszechnego systemu zabezpieczenia społecznego [...]”.

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

22

Jesús Crespo Rey jest obywatelem hiszpańskim. W różnych okresach między sierpniem 1965 r. a czerwcem 1980 r. opłacał on w Hiszpanii składowki zgodnie z podstawami wyżej niżej podstawa minimalna określona w hiszpańskim systemie zabezpieczenia społecznego. Następnie przeprowadził się do Szwajcarii. Sąd odsyłający wskazuje, że w okresie zawierającym się między 1 maja 1984 r. a 30 listopada 2007 r. opłacał on składowki w systemie zabezpieczenia społecznego tego państwa.

23

W dniu 1 grudnia 2007 r. J. Crespo Rey podpisał specjalny układ z hiszpańskim zabezpieczeniem społecznym (zwany dalej „specjalnym układem z dnia 1 grudnia 2007 r.”) i od tego dnia aż do 1 stycznia 2014 r. opłacał składek, których wysokość była obliczana zgodnie z podstawą minimalną określaną przez powszechny system hiszpańskiego zabezpieczenia społecznego.

24

Decyzją z dnia 26 września 2014 r. INSS przyznał J. Crespowi Reyowi emeryturę w Hiszpanii.

25

Przy obliczaniu tej emerytury INSS wziął pod uwagę, zgodnie z piątym przepisem przejściowym powszechnej ustawy o zabezpieczeniu społecznym, kwoty składek uiszczonych przez zainteresowanego w okresie 192 miesięcy poprzedzających jego przejście na emeryturę, to jest w okresie od 1 stycznia 1998 r. do 31 grudnia 2013 r.

26

INSS zrównał okres od 1 grudnia 2007 r. do 31 grudnia 2013 r., do którego stosować się specjalny układ z dnia 1 grudnia 2007 r., z okresem ukończonym w Hiszpanii. Tym samym zastosował on szczegółowe zasady przewidziane w pkt 2 pozycji „Hiszpania” załącznika XI do rozporządzenia nr 883/2004 i jako podstawę obliczeń dla tego okresu przyjął składek uiszczonych przez J. Crespa Reya w ramach tego układu.

27

Jeżeli chodzi o okres od 1 stycznia 1998 r. do 30 listopada 2007 r., w trakcie którego J. Crespo Rey pracował w Szwajcarii przed podpisaniem rzeczonego układu, INSS zgodnie z pkt 2 pozycji „Hiszpania” załącznika XI do rozporządzenia nr 883/2004 uwzględnił podstawę składek w Hiszpanii najbliższą czasowo okresom odniesienia. INSS uznał, że była to podstawa składek z grudnia 2007 r., zgodnie z którą obliczono pierwszą składkę minimalną opłaconą przez J. Crespa Reya w ramach tego układu.

28

Jesús Crespo Rey zaskarżył tę decyzję do Juzgado de lo Social no 1 de La Coruña (sądu pracy nr 1 w La Corui, Hiszpania) w celu podważenia dokonanego przez INSS obliczenia jego emerytury.

29

Po uwzględnieniu przez ten sąd skargi J. Crespa Reya INSS odwołał się od wyroku Juzgado de lo Social no 1 de La Coruña (sądu pracy nr 1 w La Corui) do sądu odwoławczego – Tribunal Superior de Justicia de Galicia (sądu najwyższego Galicji, Hiszpania).

30

Sąd odwoławczy zastanawia się, czy uregulowanie krajowe, którego dotyczy rozpatrywana przez niego sprawa w postępowaniu głównym, jest zgodne z art. 45 ust. 1 TFUE w zakresie, w jakim, po pierwsze, art. 15 zarządzenia ministra z 2003 r. zobowiązuje pracownika migrującego do opłacania składek zgodnie z minimalną podstawą składek, bez możliwości zdecydowania się na inną podstawę składek, a po drugie, INSS zrównuje okres stosowania tego układu z okresem

ukończonym w Hiszpanii, tak że przy obliczaniu teoretycznej kwoty emerytury tego pracownika uwzględniane są jedynie minimalne składowki opłacone w ramach tego układu, nawet jeżeli przed skorzystaniem przez tego pracownika z prawa do swobodnego przepływu uiszcza on w Hiszpanii składowki zgodnie z podstawami wyższymi niż minimalna podstawa składowki.

31

Na wypadek gdyby Trybunał uznał, że istnieje taka niezgodność, sąd odsyłający stawia sobie jeszcze pytanie, czy zgodnie z art. 45 TFUE i z pkt 2 pozycji „Hiszpania” załącznika XI do rozporządzenia nr 883/2004 należy do celów obliczenia teoretycznej kwoty emerytury pracownika migrującego uwzględnić ostatnią podstawę rzeczywistych składek opłaconych przez niego w Hiszpanii przed skorzystaniem z prawa do swobodnego przemieszczania się, to jest podstawę składowki wyższą niż ta, zgodnie z którą obliczone zostały składowki opłacone przez rzeczonego pracownika w ramach specjalnego układu z dnia 1 grudnia 2007 r.

32

W tej sytuacji Tribunal Superior de Justicia de Galicia (sąd najwyższy Galicji) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1)

Czy z zakresu wyrażenia »podstawa wymiaru składek w Hiszpanii, która jest czasowo najbliższa okresom odniesienia«, zawartego w pkt 2 pozycji »Hiszpania« załącznika XI do rozporządzenia nr 883/2004, należy wykluczyć podstawy składowki wynikające z wewnętrznego uregulowania hiszpańskiego, zgodnie z którym powracający pracownik migrujący, którego ostatnie rzeczywiste składowki hiszpańskie były wyższe niż podstawy minimalne, może jedynie zawrzeć układ o utrzymaniu składek według podstaw minimalnych, natomiast gdyby był pracownikiem osiadłym, uzyskiwałby możliwość zawarcia takiego układu w odniesieniu do wyższych podstaw?

2)

W razie odpowiedzi twierdzącej na [pytanie pierwsze] i zgodnie z pkt 2 pozycji »Hiszpania« załącznika XI do rozporządzenia nr 883/2004 – czy prawidłowymi środkami naprawienia szkody wyrządzonej pracownikowi migrującemu będzie: uwzględnienie ostatnich, należycie zaktualizowanych, rzeczywistych składek hiszpańskich i uznanie okresu odprowadzania składek na podstawie układu o utrzymaniu składek za okres neutralny lub przerwy?”.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

W przedmiocie dopuszczalności

33

Rzód hiszpański podnosi niedopuszczalność wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, gdyż jego zdaniem sąd odsyłający dokonał błędnej oceny faktów, które nie były analizowane w postępowaniu odwończym, w wyniku czego wystąpiło z wnioskiem o wykadnięci niemającz zwiżzku ze stanem faktycznym sporu w postępowaniu gównym.

34

W tej kwestii należy przypomnieć, że w ramach postępowania, o którym mowa w art. 267 TFUE, opartego na wyrażonym rozdziale zadań sądów krajowych i Trybunału, ocena stanu faktycznego sprawy należy w pełni do sądu krajowego. Podobnie jedynie do sądu krajowego, przed którym

zawis? spór i na którym spoczywa odpowiedzialno?? za wydanie orzeczenia s?dowego, nale?y – przy uwzgl?dnieniu okoliczno?ci konkretnej sprawy – zarówno ocena, czy do wydania wyroku jest mu niezb?dne uzyskanie orzeczenia prejudycjalnego, jak i ocena znaczenia pyta?, które zadaje Trybuna?owi. W zwi?zku z tym, je?li postawione pytania dotycz? wyk?adni prawa Unii, Trybuna? jest co do zasady zobowi?zany do wydania orzeczenia (zob. w szczególno?ci wyroki: z dnia 10 lutego 2011 r., Haribo Lakritzen Hans Riegel i Österreichische Salinen, C?436/08 i C?437/08, EU:C:2011:61, pkt 41; a tak?e z dnia 22 pa?dziernika 2009 r., Zurita García i Choque Cabrera, C?261/08 i C?348/08, EU:C:2009:648, pkt 34 i przytoczone tam orzecznictwo).

35

Odmowa wydania przez Trybuna? orzeczenia w trybie prejudycjalnym, o które wnioskowa? s?d odsy?aj?cy, jest mo?liwa tylko wtedy, gdy oczywiste jest, i? wyk?adnia prawa Unii, o któr? wnioskowano, nie ma ?adnego zwi?zku ze stanem faktycznym lub z przedmiotem sporu w post?powaniu g?ównym, gdy problem jest natury hipotetycznej b?d? gdy Trybuna? nie dysponuje elementami stanu faktycznego lub prawnego, które s? niezb?dne do udzielenia u?ytecznej odpowiedzi na pytania, które zosta?y mu przedstawione (wyroki: z dnia 5 grudnia 2006 r., Cipolla i in., C?94/04 i C?202/04, EU:C:2006:758, pkt 25; a tak?e z dnia 22 wrze?nia 2016 r., Breitsamer und Ulrich, C?113/15, EU:C:2016:718, pkt 33).

36

Rzeczono? domniemania pozostawiania w zwi?zku ze spraw? nie mo?e obali? sam fakt, ?e jedna ze stron sporu w post?powaniu g?ównym podwa?a okre?lone okoliczno?ci, których prawid?owo?? nie podlega ocenie Trybuna?u, a od których zale?y okre?lenie przedmiotu tego sporu (wyroki: z dnia 5 grudnia 2006 r., Cipolla i in., C?94/04 i C?202/04, EU:C:2006:758, pkt 26; a tak?e z dnia 22 wrze?nia 2016 r., Breitsamer und Ulrich, C?113/15, EU:C:2016:718, pkt 34).

37

W niniejszej sprawie rz?d hiszpa?ski i INSS twierdzi?y przed Trybuna?em, ?e – wbrew ustaleniom s?du odsy?aj?cego – w okresie zawieraj?cym si? mi?dzy 1 grudnia 2007 r., to jest dniem zawarcia specjalnego uk?adu, a 31 grudnia 2013 r., to jest dniem przej?cia J. Crespa Reya na emerytur?, ten ostatni nadal pracowa? i op?aca? sk?adki w Szwajcarii.

38

Jednak kwestia, czy w chwili zawarcia tego uk?adu J. Crespo Rey powróci? do Hiszpanii, czy nadal pracowa? i op?aca? sk?adki w Szwajcarii, wchodzi w zakres stanu faktycznego sprawy w post?powaniu g?ównym i stosowne ustalenia nie nale?? do Trybuna?u.

39

W ?wietle powy?szego nale?y oddali? podniesiony przez rz?d hiszpa?ski zarzut niedopuszczalno?ci.

Co do istoty

40

Nale?y przypomnie?, ?e zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybuna?u w ramach ustanowionej w art. 267 TFUE wspól?pracy mi?dzy s?dami krajowymi a Trybuna?em do tego ostatniego nale?y udzielenie s?dowi krajowemu u?ytecznej odpowiedzi, która umo?liwi mu rozstrzygni?cie zawis?ego przed nim sporu. Maj?c to na uwadze, Trybuna? powinien w razie potrzeby

przeformu?owa? przed?o?one mu pytania. Zadaniem Trybuna?u jest bowiem dokonanie wyk?adni wszystkich przepisów prawa Unii, jakie s? niezb?dne s?dom krajowym do rozstrzygni?cia zawis?ych przed nimi sporów, nawet je?eli przepisy te nie s? wyra?nie wskazane w pytaniach przed?o?onych mu przez te s?dy (wyrok z dnia 19 pa?dziernika 2017 r., Otero Ramos, C?531/15, EU:C:2017:789 pkt 39 i przytoczone tam orzecznictwo).

41

W konsekwencji, nawet je?li formalnie s?d odsy?aj?cy ograniczy? swoje pytania do wyk?adni jedynie pkt 2 pozycji „Hiszpania” za??cznika XI do rozporz?dzenia nr 883/2004, to okoliczno?? ta nie stoi na przeszkodzie temu, by Trybuna? udzieli? mu wyk?adni prawa Unii we wszystkich aspektach, które mog? by? u?yteczne dla rozstrzygni?cia zawis?ej przed nim sprawy, bez wzgl?du na to, czy s?d ten odniós? si? do nich w tre?ci swego pytania, czy te? nie. W tym wzgl?dzie do Trybuna?u nale?y wskazanie na podstawie ca?o?ci informacji przedstawionych przez s?d krajowy, a w szczególno?ci na podstawie uzasadnienia postanowienia odsy?aj?cego, elementów prawa Unii, które wymagaj? wyk?adni w ?wietle przedmiotu sporu (zob. analogicznie wyrok z dnia 19 pa?dziernika 2017 r., Otero Ramos, C?531/15, EU:C:2017:789, pkt 40 i przytoczone tam orzecznictwo).

42

W niniejszej sprawie z postanowienia odsy?aj?cego wynika, ?e s?d odsy?aj?cy zmierza do ustalenia, czy uregulowanie krajowe, którego dotyczy sprawa w post?powaniu g?ównym, jest zgodne z art. 45 TFUE w zakresie, w jakim zobowi?zuje ono pracownika migruj?cego, który zawiera specjalny uk?ad z hiszpa?skim zabezpieczeniem spo?ecznym, do op?acania sk?adek zgodnie minimaln? podstaw? sk?adki, co powoduje, ?e przy obliczaniu teoretycznej kwoty emerytury tego pracownika zgodnie z pkt 2 pozycji „Hiszpania” za??cznika XI do rozporz?dzenia nr 883/2004 instytucja w?a?ciwa zrówna okres obj?ty tym uk?adem z okresem uko?czonym w Hiszpanii i uwzgl?dni jedynie sk?adki op?acone przez rzeczono?ego pracownika na mocy tego uk?adu, nawet je?eli pracownik ten, zanim skorzysta? z prawa do swobodnego przemieszczania si?, op?aca? w Hiszpanii sk?adki zgodnie z podstawami wy?szymi ni? minimalna podstawa sk?adki.

43

Tymczasem w sytuacji takiej jak w sprawie w post?powaniu g?ównym, dotycz?cej pracownika migruj?cego b?d?cego obywatelem jednego z pa?stw cz?onkowskich, który przez pewien czas pracowa? i op?aca? sk?adki w Szwajcarii, nale?y dokona? oceny rozpatrywanego uregulowania krajowego w ?wietle postanowie? umowy w sprawie swobodnego przep?ywu osób.

44

W ?wietle tych uwag nale?y przyj??, ?e poprzez swoje pytania – które nale?y zbada? ??cznie – s?d odsy?aj?cy zmierza w istocie do ustalenia, czy umow? w sprawie swobodnego przep?ywu osób nale?y interpretowa? w ten sposób, ?e stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu pa?stwa cz?onkowskiego takiemu jak to w sprawie w post?powaniu g?ównym, zobowi?zuj?cemu pracownika migruj?cego, który zawiera specjalny uk?ad z zabezpieczeniem spo?ecznym tego pa?stwa cz?onkowskiego, do op?acania sk?adek zgodnie minimaln? podstaw? sk?adki, co powoduje, ?e przy obliczaniu teoretycznej kwoty jego emerytury instytucja w?a?ciwa rzeczono?ego pa?stwa cz?onkowskiego zrównuje okres obj?ty tym uk?adem z okresem uko?czonym w tym pa?stwie cz?onkowskim i do celów tego obliczenia uwzgl?dnia jedynie sk?adki op?acone przez pracownika w ramach tego uk?adu, nawet w sytuacji gdy pracownik ten, zanim skorzysta? z prawa do swobodnego przemieszczania si?, op?aca? w tym pa?stwie cz?onkowskim sk?adki

zgodnie z podstawami wy¿szymi ni¿ minimalna podstawa sk¿adki i gdy pracownik osiad¿y, który nie skorzysta¿ z prawa do swobodnego przemieszczania si¿ i który podpisuje taki uk¿ad, ma prawo op¿acania sk¿adek zgodnie z podstawami wy¿szymi ni¿ minimalna podstawa sk¿adki.

W przedmiocie pyta¿ prejudycjalnych

45

Na wst¿pie nale¿y przypomnie¿, ¿e rozporz¿dzenie nr 883/2004 nie wprowadza wspólnego systemu zabezpieczenia spo¿ecznego, lecz pozostawia odr¿bne systemy krajowe i ma na celu jedynie zapewnienie ich koordynacji. I tak, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem pa¿stwa cz¿onkowskie zachowuj¿ swoje kompetencje do organizowania swoich systemów zabezpieczenia spo¿ecznego (zob. w szczególno¿ci wyroki: z dnia 21 lutego 2013 r., Salgado González, C¿282/11, EU:C:2013:86, pkt 35 i przytoczone tam orzecznictwo; a tak¿e z dnia 7 grudnia 2017 r., Zaniewicz-Dybeck, C¿189/16, EU:C:2017:946, pkt 38).

46

Z tego wzgl¿du, w braku harmonizacji na szczeblu Unii, okre¿lenie w szczególno¿ci warunków przyznawania ¿wiadcze¿ pozostaje w gestii ustawodawstwa poszczególnych pa¿stw cz¿onkowskich (wyroki: z dnia 21 lutego 2013 r., Salgado González, C¿282/11, EU:C:2013:86, pkt 36 i przytoczone tam orzecznictwo; a tak¿e z dnia 7 grudnia 2017 r. Zaniewicz-Dybeck, C¿189/16, EU:C:2017:946, pkt 39).

47

Wykonuj¿c te kompetencje, pa¿stwa cz¿onkowskie s¿ jednak zobowi¿zane przestrzega¿ prawa Unii, a zw¿aszcza postanowie¿ traktatu FUE dotycz¿cych przyznanej wszystkim obywatelom Unii swobody przemieszczania si¿ i przebywania na terytorium pa¿stw cz¿onkowskich (wyroki: z dnia 21 lutego 2013 r., Salgado González, C¿282/11, EU:C:2013:86, pkt 37 i przytoczone tam orzecznictwo; a tak¿e z dnia 7 grudnia 2017 r. Zaniewicz-Dybeck, C¿189/16, EU:C:2017:946, pkt 40).

48

Jak wynika z preambu¿y, z art. 1 i z art. 16 ust. 2 umowy w sprawie swobodnego przep¿ywu osób, umowa ta ma na celu wprowadzenie na rzecz obywateli Unii i obywateli Konfederacji Szwajcarskiej swobodnego przep¿ywu osób na terytoriach umawiaj¿cych si¿ stron tej umowy w oparciu o przepisy obowi¿zuj¿ce w Unii, których poj¿cia powinny by¿ interpretowane zgodnie z orzecznictwem Trybuna¿u (wyroki: z dnia 19 listopada 2015 r., Bukovansky, C¿241/14, EU:C:2015:766, pkt 40 i przytoczone tam orzecznictwo; a tak¿e z dnia 21 wrze¿nia 2016 r., Radgen, C¿478/15, EU:C:2016:705, pkt 36).

49

W tym kontek¿cie nale¿y stwierdzi¿, ¿e zgodnie z art. 1 lit. a) i d) owej umowy cel ten obejmuje przyznanie tym¿e obywatelom mi¿dzy innymi prawa wjazdu, pobytu, dost¿pu do pracy w charakterze pracowników najemnych oraz tych samych warunków ¿ycia, zatrudnienia i pracy jak te przyznane w¿asnym obywatelom (wyrok z dnia 21 wrze¿nia 2016 r., Radgen, C¿478/15, EU:C:2016:705, pkt 37 i przytoczone tam orzecznictwo).

50

I tak, w art. 8 lit. a) umowy w sprawie swobodnego przep¿ywu osób u¿ci¿lono, ¿e umawiaj¿ce si¿

strony uwzględniają, zgodnie z załącznikiem II do tej umowy, koordynację systemów zabezpieczenia społecznego w celu zagwarantowania równości traktowania.

51

Artykuł 9 załącznika I do umowy w sprawie swobodnego przepływu, zatytułowany „Równość traktowania”, gwarantuje stosowanie wyrażonej w art. 2 tej umowy zasady niedyskryminacji w kontekście swobodnego przepływu pracowników (wyroki: z dnia 19 listopada 2015 r., Bukovansky, C-241/14, EU:C:2015:766, pkt 36 i przytoczone tam orzecznictwo; a także z dnia 21 września 2016 r., Radgen, C-478/15, EU:C:2016:705, pkt 40).

52

Jeżeli chodzi o sprawę w postępowaniu głównym, należy wskazać, że wydaje się, iż – z zastrzeżeniem dokonania w tej kwestii stosownych ustaleń przez sąd odsyłający – J. Crespo Rey skorzystał z przysługującego mu prawa do swobodnego przemieszczania się, wykonując działalność w charakterze pracownika najemnego na terytorium Szwajcarii. Wynika z tego, że jest on objęty zakresem stosowania umowy w sprawie swobodnego przepływu osób i w związku z tym może powoływać się na tę umowę wobec swego państwa pochodzenia.

53

W niniejszej sprawie należy zauważyć, że okresem odniesienia dla obliczenia emerytury J. Crespa Reya jest – zgodnie z piątym przepisem przejściowym powszechnej ustawy o zabezpieczeniu społecznym – okres zawarty między 1 stycznia 1998 r. a 31 grudnia 2013 r.

54

Z opisu stanu faktycznego przypomnianego w pkt 23 niniejszego wyroku wynika, że J. Crespo Rey zawarł specjalny układ z dnia 1 grudnia 2007 r., na którego mocy opłacał składki zgodnie z minimalną podstawą składową do dnia 31 grudnia 2013 r.

55

W sprawie w postępowaniu głównym zawarcie przez J. Crespa Reya specjalnego układu z dnia 1 grudnia 2007 r. miało ten skutek, że przy obliczaniu teoretycznej kwoty jego emerytury INSS opierał się na minimalnej podstawie składowej.

56

Tak więc w celu określenia właściwej podstawy składowej dla tego okresu INSS uwzględni – zgodnie z pkt 2 pozycji „Hiszpania” załącznika XI do rozporządzenia nr 883/2004 – rzeczywiste składki opłacone przez J. Crespa Reya w latach bezpośrednio poprzedzających uiszczenie ostatniej składowej do zabezpieczenia społecznego, mianowicie składowej minimalnej opłacone przez niego na podstawie specjalnego układu z dnia 1 grudnia 2007 r.

57

Jeżeli chodzi o okres od 1 stycznia 1998 r. do 30 listopada 2007 r., w trakcie którego J. Crespo Rey pracował w Szwajcarii, lecz nie podpisał jeszcze rzeczono go układu, to INSS zgodnie z pkt 2 pozycji „Hiszpania” załącznika XI do rozporządzenia nr 883/2004 uwzględni podstawę składowki w Hiszpanii najbliższą czasowo okresom odniesienia. INSS uzna, że chodzi o tu o podstawę składowki z grudnia 2007 r., czyli znowu o minimalną podstawę składowki, zgodnie z którą J. Crespo Rey opłaca swoje składowki na mocy tego układu.

58

Wynika stąd, że zrównanie przez INSS okresu objętego specjalnym układem z dnia 1 grudnia 2007 r. z okresem pracy ukończonym w Hiszpanii miało ten skutek, że przy obliczaniu teoretycznej kwoty emerytury J. Crespa Reya została uwzględniona jedynie minimalna podstawa składowki, zgodnie z którą opłaca on swoje składowki w ramach rzeczono go układu.

59

W tej kwestii należy zauważyć, że z postanowienia odsyłającego wynika, iż przed skorzystaniem z prawa do swobodnego przemieszczania się oraz podpisaniem specjalnego układu z dnia 1 grudnia 2007 r. J. Crespo Rey opłacał składowki do hiszpańskiego systemu zabezpieczenia społecznego zgodnie z podstawami wyższymi niż minimalna podstawa składowki stosowana w ramach tego układu.

60

Tymczasem zgodnie z art. 15 ust. 4 zarządzenia ministra z 2003 r. pracownik nie może w ramach specjalnego układu zdecydować o dalszym opłaceniu składowki zgodnie z wyższymi podstawami, gdy w ramach takiego układu wysokość tych składek jest obligatoryjnie określania zgodnie z minimalną podstawą składowki ustaloną przez hiszpański powszechny system zabezpieczenia społecznego.

61

W konsekwencji, jeżeli – jak w sprawie w postępowaniu głównym – pracownik migrujący, zanim skorzysta z prawa do swobodnego przepływu i zanim podpisał specjalny układ, opłacał składowki do zabezpieczenia społecznego danego państwa członkowskiego zgodnie z podstawami wyższymi niż podstawa składowki minimalnej, składowki uiszczone przez tego pracownika w ramach zawartego przeze go układu nie odpowiadają tym, które rzeczywiście by uiszczył, gdyby nadal wykonywał działalność na tych samych warunkach w rzeczonym państwie członkowskim.

62

Należy ponadto zauważyć, że INSS oraz rząd hiszpański przyznały w uwagach na piśmie oraz na rozprawie przed Trybunałem, że uregulowanie krajowe, którego dotyczy sprawa w postępowaniu głównym, nie narzuca takiego warunku pracownikom osiadłym, którzy nie skorzystali z prawa do swobody przepływu, a zatem cała ich kariera zawodowa przebiega w Hiszpanii. Mają oni bowiem możliwość opłacania składek zgodnie z podstawami wyższymi niż minimalna podstawa składowki.

63

Wynika stąd, że uregulowanie krajowe, którego dotyczy sprawa w postępowaniu głównym, zobowiązuje pracowników migrujących, którzy zawierają specjalny układ, do opłacania składek obliczanych zgodnie z minimalną podstawą składowki, wprowadza różnicę w traktowaniu mogącą

stawia? w gorszej sytuacji pracowników migruj?cych w porównaniu z pracownikami osiad?ymi, których ca?a kariera zawodowa przebiega w danym pa?stwie cz?onkowskim.

64

W tej kwestii INSS oraz rz?d hiszpa?ski podnosz?, ?e zawarcie specjalnego uk?adu ma na celu umo?liwienie pracownikowi migruj?cemu unikni?cia obni?enia wysoko?ci hiszpa?skiej emerytury z powodu skorzystania z prawa do swobodnego przep?ywu.

65

Nale?y jednak stwierdzi?, ?e w sytuacji takiej jak ta w sprawie w post?powaniu g?ównym pracownik migruj?cy, który zawiera specjalny uk?ad, w rzeczywisto?ci mo?e do?wiadczy? istotnego obni?enia kwoty emerytury, poniewa? – jak ju? stwierdzono w pkt 59 niniejszego wyroku – przy obliczaniu teoretycznej kwoty tej emerytury uwzgl?dniane s? wy?zcznie sk?adki op?acone przez niego w ramach rzeczzonego uk?adu, a zatem sk?adki obliczone zgodnie z minimaln? podstaw? sk?adki.

66

Nale?y doda?, ?e nie mia?oby to miejsca, gdyby po skorzystaniu z prawa do swobodnego przep?ywu pracownik op?aca? sk?adki w innym pa?stwie cz?onkowskim bez zawierania specjalnego uk?adu.

67

Punkt 2 pozycji „Hiszpania” za??cznika XI do rozporz?dzenia nr 883/2004 przewiduje bowiem, ?e przy obliczaniu podstawy wymiaru emerytury pracownika migruj?cego nale?y, dla okresów uko?czonych przez niego w innych pa?stwach cz?onkowskich, uwzgl?dni? „podstaw? wymiaru sk?adek w Hiszpanii, która jest czasowo najbli?sza okresom odniesienia”.

68

Tak wi?c w sytuacji takiej jak ta w sprawie w post?powaniu g?ównym, gdy dany pracownik przed skorzystaniem z prawa do swobodnego przep?ywu op?aca? sk?adki do zabezpieczenia spo?ecznego danego pa?stwa cz?onkowskiego zgodnie z podstawami wy?szymi ni? minimalna podstawa sk?adki, podstaw? sk?adki w?a?ciw? do celów obliczenia wysoko?ci jego emerytury by?aby ostatnia sk?adka uiszczona przez tego pracownika w tym pa?stwie cz?onkowskim, a zatem podstawa sk?adki wy?sza ni? minimalna podstawa sk?adki przewidziana w specjalnym uk?adzie.

69

Wynika stąd, że uregulowanie krajowe takie jak to w sprawie w postępowaniu głównym, zobowiązujące pracownika migrującego, który zawiera specjalny układ z zabezpieczeniem społecznym danego państwa członkowskiego, do opłacania składek zgodnie z minimalną podstawą składek, nawet jeżeli pracownik ten, zanim skorzysta z prawa do swobodnego przemieszczania się, opłaca w tym państwie członkowskim składki zgodnie z podstawami wyższymi niż minimalna, co powoduje, że przy obliczaniu teoretycznej kwoty jego emerytury instytucja właściwa rzeczonemu państwu członkowskiemu zrównuje okres objęty tym układem z okresem ukończonym na jego terytorium i do celów tego obliczenia uwzględnia jedynie składki opłacone przez pracownika na podstawie tego układu, może stawiać takiego pracownika w gorszej sytuacji w porównaniu z tymi, których cała kariera zawodowa przebiega w danym państwie członkowskiem.

70

W zakresie, w jakim sąd odsyłający zastanawia się nad konsekwencjami, jakie powinien wyciągnąć z ewentualnej niezgodności uregulowania krajowego z prawem Unii, należy przypomnieć, że zasada wykładni zgodnej wymaga, by sądy krajowe czynią wszystko, co leży w zakresie ich kompetencji, uwzględniając wszystkie przepisy prawa krajowego i stosując uznane w porządku krajowym metody wykładni, by zapewnić pełną skuteczność prawa Unii i dokonać rozstrzygnięcia zgodnego z realizowanymi przez nie celami (wyrok z dnia 13 lipca 2016 r., Pöpperl, C-187/15, EU:C:2016:550, pkt 43 i przytoczone tam orzecznictwo).

71

Oczywiście ta zasada wykładni zgodnej prawa krajowego ma pewne granice. I tak, spoczywający na sądzie krajowym obowiązek odniesienia się do treści prawa Unii przy dokonywaniu wykładni i stosowaniu odpowiednich przepisów prawa krajowego jest ograniczony przez ogólne zasady prawa i nie może służyć jako podstawa dla dokonywania wykładni prawa krajowego *contra legem* (wyrok z dnia 13 lipca 2016 r., Pöpperl, C-187/15, EU:C:2016:550, pkt 44 i przytoczone tam orzecznictwo).

72

Jeżeli taka wykładnia zgodna nie jest możliwa, sąd krajowy ma obowiązek zastosować w pełni prawo Unii i zapewnić ochronę praw, jakie prawo to nadaje jednostkom, poprzez odstąpienie od stosowania wszelkich przepisów, gdyby jego zastosowanie w okolicznościach danej sprawy miało prowadzić do rezultatu sprzecznego z prawem Unii (wyrok z dnia 13 lipca 2016 r., Pöpperl, C-187/15, EU:C:2016:550, pkt 45 i przytoczone tam orzecznictwo).

73

W sytuacji gdy prawo krajowe, z naruszeniem prawa Unii, przewiduje odmienne traktowanie różnych grup osób, osoby należące do grupy postawionej w gorszej sytuacji powinny być traktowane w ten sam sposób jak inni zainteresowani i należy zastosować do nich ten sam reżim prawny. Reżim mający zastosowanie do osób należących do grupy lepiej traktowanej stanowi – wobec braku prawidłowego stosowania prawa Unii – jedyny właściwy system referencyjny (wyrok z dnia 13 lipca 2016 r., Pöpperl, C-187/15, EU:C:2016:550, pkt 46 i przytoczone tam orzecznictwo).

74

Jak wynika z postanowienia odsyłającego i jak wskazano w pkt 63 niniejszego wyroku, pracownicy osiadli, którzy zawierają specjalny układ, są uprawnieni do opłacania składek

zgodnie z podstawami wy¿szymi ni¿ minimalna podstawa sk¿adki. To w¿a¿nie te ramy prawne stanowi¿ wi¿c taki w¿a¿ny system referencyjny.

75

Oczywi¿cie do s¿du rozpoznaj¿cego sp¿r nale¿y ustalenie, jakie ¿rodki w prawie wewn¿trznym s¿ najbardziej odpowiednie do osi¿gni¿cia równego traktowania pracowników migruj¿cych i pracowników osiad¿ych. W tej kwestii nale¿y jednak podkre¿li¿, ¿e cel ten m¿g¿by zosta¿ osi¿gni¿ty, a priori, poprzez przyznanie takiej mo¿liwo¿ci równie¿ pracownikom migruj¿cym, którzy zawieraj¿ specjalny uk¿ad, a tak¿e poprzez umo¿liwienie im op¿acenia sk¿adek retroaktywnie zgodnie z podstawami wy¿szymi ni¿ minimalna podstawa sk¿adki, a w konsekwencji – powo¿ywania si¿ na prawa do emerytury na tych nowych podstawach.

76

W ¿wietle og¿ou powy¿szych rozwa¿a¿ na przed¿o¿one pytania nale¿y udzieli¿ nast¿puj¿cej odpowiedzi: umow¿ w sprawie swobodnego przep¿ywu os¿b nale¿y interpretowa¿ w ten sposób, ¿e stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu pa¿stwa cz¿onkowskiego takiemu jak w sprawie w post¿powaniu g¿ównym, które zobowi¿zuje pracownika migruj¿cego, który zawiera specjalny uk¿ad z zabezpieczeniem spo¿ecznym tego pa¿stwa cz¿onkowskiego, do op¿acania sk¿adek zgodnie z minimaln¿ podstaw¿ sk¿adki, co powoduje, ¿e przy obliczaniu teoretycznej kwoty jego emerytury instytucja w¿a¿ciwa rzeczono¿ego pa¿stwa cz¿onkowskiego zr¿wnuje okres obj¿ty tym uk¿adem z okresem uko¿czonym w tym pa¿stwie cz¿onkowskim i do celów tego obliczenia uwzgl¿dnia jedynie sk¿adki op¿acone w ramach tego uk¿adu, nawet gdy pracownik ten, zanim skorzysta¿ z prawa do swobodnego przemieszczania si¿, op¿aca¿ w danym pa¿stwie cz¿onkowskim sk¿adki zgodnie z podstawami wy¿szymi ni¿ minimalna podstawa sk¿adki i gdy pracownik osiad¿y, który nie skorzysta¿ z prawa do swobodnego przemieszczania si¿ i który podpisuje taki uk¿ad, ma prawo op¿acania sk¿adek zgodnie z podstawami wy¿szymi ni¿ minimalna podstawa sk¿adki.

W przedmiocie kosztów

77

Dla stron w post¿powaniu g¿ównym niniejsze post¿powanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed s¿dem odsy¿aj¿cym, do niego zatem nale¿y rozstrzygni¿cie o kosztach. Koszty poniesione w zwi¿zku z przedstawieniem uwag Trybuna¿owi, inne ni¿ koszty stron w post¿powaniu g¿ównym, nie podlegaj¿ zwrotowi.

Z powy¿szych wzgl¿dów Trybuna¿ (dziesi¿ta izba) orzeka, co nast¿puje:

Umow¿ mi¿dzy Wspólnot¿ Europejsk¿ i jej pa¿stwami cz¿onkowskimi z jednej strony a Konfederac¿ Szwajcarsk¿ z drugiej strony w sprawie swobodnego przep¿ywu os¿b, podpisan¿ w Luksemburgu w dniu 21 czerwca 1999 r. nale¿y interpretowa¿ w ten sposób, ¿e stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu pa¿stwa cz¿onkowskiego takiemu jak w sprawie w post¿powaniu g¿ównym, które zobowi¿zuje pracownika migruj¿cego, który zawiera specjalny uk¿ad z zabezpieczeniem spo¿ecznym tego pa¿stwa cz¿onkowskiego, do op¿acania sk¿adek zgodnie z minimaln¿ podstaw¿ sk¿adki, co powoduje, ¿e przy obliczaniu teoretycznej kwoty jego emerytury instytucja w¿a¿ciwa rzeczono¿ego pa¿stwa cz¿onkowskiego zr¿wnuje okres obj¿ty tym uk¿adem z okresem uko¿czonym w tym pa¿stwie cz¿onkowskim i do celów tego obliczenia uwzgl¿dnia jedynie sk¿adki op¿acone w ramach tego uk¿adu, nawet gdy pracownik ten, zanim skorzysta¿ z

prawa do swobodnego przemieszczania si?, op?aca? w danym pa?stwie cz?onkowskim sk?adki zgodnie z podstawami wy?szymi ni? minimalna podstawa sk?adki i gdy pracownik osiad?y, który nie skorzysta? z prawa do swobodnego przemieszczania si? i który podpisuje taki uk?ad, ma prawo op?acania sk?adek zgodnie z podstawami wy?szymi ni? minimalna podstawa sk?adki.

Podpisy

(*1) J?zyk post?powania: hiszpa?ski.